

สุภาสิตสอนนาย

อันการงานทั้งหลาย ควรจ่ายแจก
มีการจัดแบ่งแยก เป็นหน้าที่
หากคนเดียวรวบรวมไว้ ไม่เข้าที่
ลูกน้องหรือจะมี กำลังใจ ฯ

เป็นนายเขาต้องขยัน หมั่นศึกษา
ดูให้เป็นก้าวหน้า ทันสมัย
ไม่ล่าหลังห่างเหิน จนเกินไป
ลูกน้องก้าวหน้าไกล ตามไม่ทัน ฯ

ไม่จำเป็นต้องศึกษา มากกว่าเขา
ให้รู้หลักพอเป็นเค้า เขาเชื่อมั่น
แม้เป็นนายรู้จักใช้ สบายครัน
ไม่จำเป็นต้องฟาดฟัน อยู่คนเดียว ฯ

เมื่อลูกน้องก้าวหน้า ก็อย่าขวาง
หรือคิดหาลู่ทาง คอยหนุนงเหนี่ยว
ทำที่ท่าบึงตึง ขมึงเกลียว
เข้าจับเคี้ยวกันท่า ไม่น่ายล ฯ

เมื่อมีส่วนร่วมแบ่ง ไม่แย่งก่อน
ลูกน้องต่างเดือดร้อน อยู่ทุกหน
ไม่คิดแต่จะเอาเข้า กระเป๋าตน
คิดถึงคนอื่นเขา จึงเข้าการ ฯ

อันหัวหน้าที่ดี มีเมตตา
ปรารถนาให้เขาสุข ทุกสถาน
กรุณาเติมต่อ พอประมาณ
ให้เขาผ่านพ้นทุกข์ สุขฤทัย ฯ